

fig, er det os ikke om at gjøre, at vinde nogle Sneje Tusinde Kroner fra eller til for Noget, som hedder Stiftsmidler. Det er os aldeles ligegyldigt, naar det Hensyn, som man efter vor Formening skylder Lovgivningsmagten, kræntes, og det er efter Flertallets Betragtning Tilfældet her. — Den ærede Minister siger i sin Skrivelse, at med Undtagelse af den midlertidige Inddragning af Bispstiender og nogle mindre Beløb paa Konti under § 21 saa ere de til Folketjens Understøttelse af Staten henlagte Midler for Tiden ikke indtagne under den lovgivende Magts Omraade. Denne Læresætning gaar altsaa ud paa, at den ærede Kirke- og Undervisningsminister, forsaavidt han sidder paa sin Plads, har for sig Naadighed over de 120 Millioner. Vi have ikke rigtig kunnet følge med til en Betragtning af denne Natur, og det er paa Grund deraf, at vi henstille til Folkethinget at tage Beslutning om, at de Penge, der ere affortede — ikke gives tilbage til de paagjældende Embeder, thi det vilde føre til Forhandlinger og Bidtøftigheder, som de nuværende Forhold ikke tillade at optage — men inddrages i Statskassen. Derved mene vi, at man opnaar tre Ting; for det Første værner man om Lovgivningsmagtens Ret med Hensyn til Ordningen af denne Sag; for det Andet mener man, at man sikrer de paagjældende Midler mod en Anvendelse, der ikke forud er billiget af Bevillingsmyndigheden, saa at man altsaa, om man finder for godt, kan anvende disse Midler til en anden Regulering af de vedkommende Embeder end den, som Ministeren nu har foretaget efter eget Skjøn; og for det Tredie tager man det lille Hensyn med, at man ved Vedtagelsen af et saadant Forslag gjør Indsigelse mod den Vilkaarlighed, som Ministerens Fremgangsmaade indeholder. Vi have nævnet 50,000 Kr., men det er et kalkulatorisk Beløb. Det er muligt, at de indtagne Midler ikke ere saa store; men da vi, som det vil ses af Betænkningen, ikke have faaet nogen officiel Oplysning om Summens Størrelse, have vi maattet opføre en rund Sum. Det er jo imidlertid ikke om Beløbet virkelige Størrelse, det dreier sig, men derimod overhoved om de Beløb, der siden 11te Juni 1875 ere indtagne, hvad enten de udgjøre mere eller mindre end de 50,000 Kr. — Jeg skal ikke opholde mig længer ved dette Spørgsmaal. Jeg antager, at Forhandlingen vil føre ogsaa andre Møblemmer i Tiden angaaende Specialia ved dette Punkt, og jeg skal derfor kun henstille, hvorvidt det ærede Thing mener, at den af os omtalte ministerielle Fremgangsmaade fortjener det Svar, Flertallet her har foreslaaet at give. I det Hele skal jeg henstille vore Forslag til dette Affnit til Thingets egen, behagelige Overveelse. Vi anbefale ikke et eneste af vore Forslag til Thingets Vedtagelse. Finde de Herrer, at vi ere gaaede for sindigt, for eftergivende til Bærts lige overfor Ministeren, saa maa De selv stille yderli-

gere gaaende Forslag til 3die Behandling; finde De derimod, at vi ere gaaede videre end nødvendigt, for at hævde de Grundsetninger, vi have fremsat skriftlig og som jeg nu her mundtlig har tilladt mig at udtale, saa undlade man at stemme for vore Forslag; vi ere lige gode Værner derfor. Vi ønske kun et rigtigt Udtryk for Folkethingets Anskuelse i de paagjældende Spørgsmaal og for Folkethingets politiske Stilling ligeoverfor den høitagtede, nuværende Kirkeminister.

Cabenius: Naar Vædringsforslaget under Nr. 143, der gaar ud paa at negte en Bevilling til Flytning af den kongelig Kobberstiksamling, fremtræder paa Vædringsforslagslisten som stillet af Udvalget, saa beror dette paa en Trykfeil, idet de Herrer, ved at se efter i Betænkningen, vilde finde, at det kun er Flertallet, som stiller dette Forslag. Mindretallet har ment, at det er tilstrækkelig oplyst, at Kobberstiksamlingen i dens nuværende Lokale ikke er stillet til at gjøre den Nytte, den burde gjøre, og da der nu her paa Christiansborgslot findes Lokaler, som for Diebliffet ikke bruges til nogen som helst Ting, og som i enhver Henseende vilde afgive et godt Lokale for Samlingen samtidig med, at Udgifterne for Samlingens Flytning ere forholdsviis ringe, nemlig kun c. 8,500 Kr., saa anbefaler Mindretallet at give den forlangte Bevilling. — Af de til § 21 stillede Vædringsforslag skal jeg kun omtale Vædringsforslaget under Nr. 59, som angaar det kongelige Theater. Jeg skal begynde med den Bemærkning til den ærede Ordfører, at det forekommer mig, at han kunde have sparet sig den Del af sine Yttringer, hvor han kom til at bestynde Modstanderne for, at de satte Theatret, dets Virksomhed og Bestaaen, over alle andre Hensyn, endogsaa over Hensynet til Landets Forsvar. Jeg maa betragte den ærede Ordfører som i enhver Henseende uberettiget og usoranseligt til en saadan Yttring (Ordføreren: Det er en Misforstaaelse). Nei det er ikke nogen Misforstaaelse. Om den ærede Ordfører henvender sig til det Mindretal, som har Sæde i Finantsudvalget eller ikke, er mig ligegyldigt; den ærede Ordfører henvendte sig til sine Modstandere, og blandt disse nævnedes han dem, der skulde have ytret sig paa den af ham antydede Maade. Som sagt, jeg betragter den ærede Ordfører som i enhver Henseende uberettiget til at fremsætte en saadan Yttring. — Det ærede Flertals Forslag er jo fremkommet som begrundet i den i og for sig meget sørgelige Underballance, Theater har lidt under i de senere Aar. Det ærede Flertal begynder sin Betænkning med den Bemærkning, at Ministeren ikke har godtgjort sin Gjæmme til at bestyre Theateret, saaledes som han har gjort det, og saaledes, at der er fremkommet Underballance, men at han kun har søgt at godtgjøre Hensigtsmæssigheden, Nødvendigheden af de Foranstalt-